

अर्थ

“ अर्थ एव प्रधानः ” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति । — कौटिलीय अर्थशास्त्र

वर्ष १३

पुणे, बुधवार तारीख १३ ऑगस्ट १९४७

अंक ३३

दि
प्रेसिडेन्सी इंडस्ट्रियल

बँक

क

लि.

प्रेसिडेन्सी बँक बिल्डिंग
पुणे २.

अधिकृत, विक्रीस काढलेले
व खपलेले भांडवल रु. १०,००,०००
जमा झालेले भांडवल रु. ७,०५,५४५
खेळते भांडवल रु. ६१,००,०००

मुंबई शाखा:—इस्माईल बिल्डिंग, हॉर्नबी रोड मुंबई १.
श्री. ग. रा. साठे, अध्यक्ष. श्री. दा. ग. बापट, उपाध्यक्ष.

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

“ बँक शिडचूल्ड बँक झाली आहे. ”

श्री. गो. धों. जोगळेकर श्री. सी. टी. चितळे
बी. ए. (ऑ.), बी. कॉम., एलएल. बी., मॅनेजिंग डायरेक्टर
मॅनेजर

दि बँक ऑफ कराड, लि.

कराड (जि. सातारा)

(स्थापना : १२-३-१९४६)

पहिल्या नऊ महिन्यांतील प्रगति

अधिकृत भांडवल	५,००,००० रु.
विक्रीस काढलेले व खपलेले भांडवल ...	२,५०,००० रु.
वसूल केलेले भांडवल....	१,२५,००० रु.
ठेवी	१०,८०,००० रु.
एकूण खेळते भांडवल...	१२,२२,००० रु.

—बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात—

म. वि. खंडकर
मॅनेजर

शेअर्स विकणे आहेत.

डुप्लीकेटर्स, शटल्स, प्रोसेस व फोटोग्रॅफिक कॅमेरे व
इतर बऱ्याच प्रकारची उंची मशिनरी
तयार करणारे सुप्रसिद्ध

मेसर्स शेवडेज कॅमेरा
वर्क्स लि., बेळगांव.

यांचे विक्रीस काढलेले प्रत्येकी १० रुपयांचे २०,०००
शेअर्सपैकी फारच थोडे शेअर्स विकाऊ आहेत.

अर्ज व इतर माहितीसाठी खालील पत्त्यावर लिहा:—

आर. जे. सावंत

शेअर्स व स्टॉक ब्रोकर्स

६२, न्यू स्टॉक एक्स्चेंज बिल्डिंग,
अपोले स्ट्रीट, फोर्ट, मुंबई.

विविध माहिती

बर्लिनमध्ये शस्त्रास्त्रांचा गुप्त सांठा—बर्लिनच्या अमेरिकन लष्कराने व्यापलेल्या भागातील दोन कारखान्यांत युद्धसामुग्रीचा गुप्त सांठा आढळून आला. अमेरिकन लष्करी पोलिसांनी हे दोन्ही कारखाने बंद करून कारखान्यांतील प्रमुख अधिकाऱ्यांना अटक केली आहे.

बल्गेरिआ-युगोस्लाव्हिआ करार—बल्गेरिआ आणि युगोस्लाव्हिआ ह्या देशांत नुकताच एक परस्पर सहाय्याचा करार करण्यांत आला. ह्या परस्पर सहाय्यांत उद्योगधंदे, वीज निर्मिती, साणी, शेती, वहातूक व परराष्ट्रीय व्यापारासाठी कायमचा हुंडणावळीचा दर इत्यादी बाबींचा समावेश करण्यांत आला आहे.

मद्रास प्रांतांतील प्राथमिक शिक्षण—मद्रास प्रांतांतील चिंगलपट जिल्ह्यांतील ३२ गांवीं सक्तीचे प्राथमिक शिक्षण सुरू करण्याचे मद्रास सरकारने ठरविले आहे. योजनेला याच वर्षी प्रारंभ होणार असून शाळांच्या इमारतीसाठी जादा होणारा खर्च सरकार देणार आहे.

कारखाना कायद्याची बिहारमधील व्याप्ती—बिहारमधील अन्नकाच्या व लाखेच्या साणींतील कामगारांची स्थिति सुधारण्यासाठी बिहार सरकारने कारखान्याचा व वेतनाचा कायदा, ह्या दोन्ही कायद्यांची व्याप्ती वाढविण्याचे ठरविले आहे. आतांपर्यंत हे कायदे धंत्रशक्ती वापरणाऱ्या कारखान्यांनाच लागू होते. पण ह्यापुढे २० किंवा अधिक कामगार असणाऱ्या सर्व कारखान्यांना हे कायदे लागू होणार आहेत.

मुंबई प्रांतांतील सार्वजनिक आरोग्य—युद्धोत्तर पुनर्घटनेचा एक भाग म्हणून मुंबई सरकारने प्रांतांतील २६ तालुक्यांतून वैयक्तिक आणि सार्वजनिक आरोग्याची केंद्रे उभारण्यास मंजूरी दिली होतीच. या वर्षी आणखी दहा तालुक्यांतून अशीं केंद्रे उभारण्यांत येणार आहेत.

अलवारला संशोधन संस्था—पंजाब सरकारचे क्रीटक-शास्त्रज्ञ डॉ. खान. ए. रहमान ह्यांना अलवारच्या महाराजाकडून, मधमाशासंबंधी संशोधन संस्था स्थापन करण्यासाठी बोलावण्यांत आले आहे. डॉ. रहमान येत्या आक्टोबरमध्ये त्यासाठी अलवारला जाणार आहेत. ह्या संस्थेचा उपयोग राजपुताना व मध्य हिंदुस्थानांतील संस्थानांना चांगला होईल.

तेलाच्या खाणींतील नैसर्गिक वायु—तेलाच्या खाणींतून नैसर्गिक अवस्थेत सांपडणारा वायु द्रव-स्थितीत आणण्याची एक पद्धत अमेरिकन शास्त्रज्ञांनी शोधून काढली आहे. द्रवीभूत वायु पूर्वीपेक्षा निम्म्या जागेत सामाऊं शकतो. झऱ्यासाठी २६० डिग्री इतक्या तपमानामुळे वायु द्रवीभूत होतो. उष्णता वाढवून परत वायुरूप करून, तो नळीच्या साहाय्याने वापरतां येतो.

व्यापारी संघाची सूचना—दक्षिण हिंदुस्थान व्यापारी संघटनेने उत्तम प्रतीचा कोळसा रेल्वे इंजिनांसाठी व कारखान्यांतून वापरला जाऊं देऊं नये अशी सूचना मध्यवर्ती सरकारला केली आहे. शाशिवाय कोळशाच्या खाणींतून उष्णतामापक केंद्रेही उभारण्याची सूचना संघातर्फे करण्यांत आली आहे.

मुंबई प्रांतांतील युरोपियन आय. सी. एस.—मुंबई प्रांतांतील २६ युरोपियन आय. सी. एस. अधिकाऱ्यांपैकी १९ अधिकाऱ्यांनी नौकरीची मुदत संपण्यापूर्वीच सेवानिवृत्त होण्याची इच्छा दर्शविली आहे.

रिझर्व्ह बँकेचे नफा-तोटा पत्रक

तीन वर्षांचे तुलनात्मक आकडे

उत्पन्न	अखेरचे वर्ष	अखेरचे वर्ष	अखेरचे वर्ष
	३० जून १९४५	३० जून १९४६	३० जून १९४७
व्याज, डिस्कॉंट, रु.	रु.	रु.	रु.
हुंडणावळ, कमिशन, इ.	१६,६७,५१,७०९	१५,५८,८४,९८२	१०,१२,४३,५११
खर्च	१,७८,२४,८१६	१,९५,४१,८३२	२,१०,१६,२०२
वाढावा	१४,८९,२६,८९३	१३,६३,४३,१५०	८,०३,२७,३०९
वाढाव्याची घांटीणी			
३% डिव्हिडंड	१७,५०,०००	१७,५०,०००	१७,५०,०००
रिझर्व्ह फंड
जाद ३% डिव्हिडंड	२,५०,०००	२,५०,०००	२,५०,०००
मध्यवर्ती सरकार-			
कडे वर्ग	१४,६९,२६,८९३	१३,४३,४३,१५०	७,८२,२७,३०९

वरील तुलनात्मक आकड्यांवरून, रिझर्व्ह बँकेचे उत्पन्न गेल्या वर्षी बरेच घटले असून खर्च थोडा वाढला आहे आणि डिव्हिडंड कायम असून मध्यवर्ती सरकारच्या वाढाव्याचा नफ्याचा हिस्सा पुष्कळच लहान झाला आहे, हे दिसून येईल.

पाऊस केवढा जास्त पडतो ?

रोजच्या २४ तासांत पडणारा पाऊस समजला, तरी त्याचे तासागाणिक पडण्याचे प्रमाण इंजिनिअर, कंत्राटदार, इत्यादींस महत्त्वाचे असते. १९३० ते १९३९ ह्या मुदतीत पुण्यामध्ये पडलेला पाऊस तासागाणिक मोजून, त्याच्या आकड्यांची छाननी करण्यांत आली आहे. जुलै व ऑगस्ट हे दोन महिने वगळले, तर बाकीच्या सर्व काळांत संध्याकाळचे समयी पाऊस अधिक प्रसंगी व ज्यास्त प्रमाणांत पडतो, असे आढळून आले आहे.

सुजलाम् सुफलाम्

मलयजशीतलाम् । सस्यश्यामलाम्...

आपल्या मातृभूमीचे हे चित्र—

प्रत्यक्षांत उतरविण्याची संधि आतां मिळत आहे.

त्यासाठीं आपल्या देशाची "सर्वांगीण प्रगति"

केली पाहिजे. ही प्रगति कशी व कोणत्या दिशेने करावयाची हें

किलोस्कर

मासिकाच्या खास 'स्वातंत्र्य-अंकांत' वाचा.

हा अंक १५ ऑगस्टला प्रसिद्ध होईल. किंमत ४ आणे.

किलोस्कर प्रेस : किलोस्करवाडी

अर्थ

बुधवार, ता. १३ ऑगस्ट, १९४७

प्रो. वा. गो. काळे.

संपादक :

श्रीपाद वामन काळे

वा. बगणी ट. स. सह ६ रु. किरकोळ अं. २ आणे.

गेलें वर्ष हिंदी बँकांस कसें गेलें ?

ठेवींत उतार आणि कर्जांत वाढ

३० जून १९४७ अखेर संपलेल्या वर्षी रिझर्व्ह बँकेच्या दुसऱ्या शेट्चूलमध्ये ७ बँका नव्याने दाखल झाल्या, आणि ३ बँका त्यांतून बाहेर पडल्या. अशा रीतीने शेट्चूल बँकांची एकूण संख्या ९७ झाली. शेट्चूल बँकांकडील ठेवीत गेलीं काहीं वर्षे एकसारखी वाढ होत चालली होती; ही प्रवृत्ति पुढें कायम टिकली नाही. २२ नोव्हेंबर १९४६ रोजी ह्या ठेवींनी उच्चांक गाठला; त्या दिवशीं ठेवींचा आकडा १,०९७^३/_४ कोटी रुपये झाला. २७ जून, १९४७ रोजी हा आकडा १,०१३^३/_४ कोटी रुपयांवर उतरला. चालू ठेवी वगळून बाकीच्या ठेवींत सुमारे ३५ कोटी रुपयांची वाढ झाली. बँकांकडे कर्जाची मोठी मागणी येत राहिल्याने, त्यांनी दिलेल्या कर्जाची रक्कम ३५५ कोटी रुपयांवरून ४१४ कोटी रुपयांवर गेली. अहवालाचे वर्षी रिझर्व्ह बँकेने २५ बँकांना मिळून ३० कोटी रुपयांची कर्जे दिली; १९४५-४६ मध्ये फक्त १२ बँकांनी ३^३/_४ कोटी रुपयांची कर्जे घेतली होती. १९४६-४७ मध्ये दोन सहकारी बँकांनीहि रिझर्व्ह बँकेकडून कर्जे घेतलीं. शेट्चूल बँकांच्या कचेऱ्यांची एकूण संख्या ३,१४५ वरून ३,५६६ झाली; म्हणजे त्यांत ४२१ कचेऱ्यांची भर पडली. त्यापूर्वीच्या वर्षी कचेऱ्यांच्या संख्येत ४३० कचेऱ्यांची वाढ झाली होती. बिगर शेट्चूल बँकांची संख्या १९४६-४७ अखेर ६५९ झाली; म्हणजे ती २८ ने वाढली. त्यांचे कडील एकूण ठेवी ६७^३/_४ कोटी रुपयांच्या ७८^३/_४ कोटी रुपये झाल्या.

बँकांची तपासणी

रिझर्व्ह बँकेने अहवालाचे वर्षी ऑडिनन्सखाली १९ व रिझर्व्ह बँक कायद्याखाली ४ बँकांची तपासणी केली. एका बँकेच्या तपासणीचे काम रिपोर्टाचे तारखेस चालूच होते. वरील १९ बँकांपैकी ९ बँकांच्या तपासणीचा रिपोर्ट सरकारकडे धाडण्यांत आला. ऑडिनन्सप्रमाणें, एका बँकेस १३ जानेवारी, १९४७ पासून नव्या ठेवी घेण्याची बंदी करण्यांत आली आणि दुसऱ्या शेट्चूलमध्ये प्रवेश नाकारण्यांत आला. दोन बँकांचा कारभार समाधानकारक वाटल्यामुळे उपाययोजना आवश्यक राहिली नाही. बाकीच्या बँकांबाबतच्या तपासणी रिपोर्टाचा विचार हिडुस्थान-सरकार अद्याप कृति आहे.

सर चिंतामणराव देशमुख ह्यांचा सल्ला

रिझर्व्ह बँकेचे गव्हर्नर, सर चिंतामणराव देशमुख, ह्यांनी बँकेच्या वार्षिक सभेचे प्रसंगी केलेल्या आपल्या भाषणांत हिंदी बँकांच्या कारभारांत सुधारणा घडून येण्याची आवश्यकता प्रतिपादन केली. सट्टेबाजीच्या स्वरूपाच्या उपक्रमांस कर्जे देण्यातील घोक्याकडे रिझर्व्ह बँकेने अनेकवार लक्ष वेधलेले असले तरी कित्येक बँकांनी, विशेषतः लहान बँकांनी, त्यापासून बोध घेतलेला दिसत नाही. सहायकच, त्यापैकी कित्येक संकटांत आल्या. गेल्या वर्षी कर्जास मागणी एकसारखी वाढत गेली, परंतु तिचे

कारण व्यापार व कारखानदारी ह्यांतील सुधारणा हें नव्हतें. भटकलेले बाजार भाव आणि सट्टेबाजीच्या स्वरूपाची मालाची आयात ह्यांमुळे बँकांकडे कर्ज मागणी आली आणि कित्येक बँकांनी ती गैरसावधपणें पुरवलीहि ! रिझर्व्ह बँकेने ह्या संबंधांत वेळोवेळ घोक्याची सूचना दिलेली होती. कर्जरोख्यांच्या खरेदी-विक्रीतील नफा हा वास्तविक गंगाजळीकडे जावयास पाहिजे. परंतु कित्येक बँकांची प्रवृत्ति ह्या नफ्यांतून डिबिडंड वाटण्याकडे आहे. हें धोरण सावधगिरीस धरून नाही. कित्येक बँका आपले ताळेबंद सजवून दाखवितात. ह्या गोष्टीबद्दलहि सर चिंतामणरावांनी नापसंती दाखविली आहे. सजविलेल्या कृत्रिम ताळेबंदामुळे बँकांची वस्तुस्थिती निदर्शनास येत नाही आणि त्यांचेविषयी अकारण विश्वास निर्माण होतो, तो कालांतरानें त्यांच्या नाशास कारणीभूत होण्याचा संभव असतो, असा गंभीर इशारा सर चिंतामणरावांनी दिला आहे. गेल्या वर्षी काहीं बँकांना अडचणी सोसाव्या लागल्या, त्यांत बिगर शेट्चूल म्हणजे लहान बँकांचाच भरणा मोठा होता. गैर व्यवस्था, लहान-सहान अनेक कचेऱ्या उघडण्याची विसाडवाई, कर्जे देण्यांत बेफिकीरपणा, शोअर बाजारांत केलेले सोडतीचे व्यवहार आणि योग्य तऱ्हेने शिक्षण घेतलेल्या नोकर वर्गाचा अभाव, ह्या कारणांमुळेच त्या बँकांची अशी अवस्था झाली. त्यांचे मदतीस रिझर्व्ह बँक गेली, तरी ती मदत किती पुरणार ? ज्या बँकांस त्यांच्या भावाक्या बाहेरील कारणांमुळे अडचण निर्माण होते, त्यांस रिझर्व्ह बँक वेळीच योग्य सल्ला देऊन सहाय करू शकते. रिझर्व्ह बँकेच्या सहायविषयी अवास्तव अपेक्षा करणारांस बँकेच्या मदतीच्या क्षेत्राची नीट कल्पना येण्यास वरील खुलासा उपयोगी पडेल.

रिझर्व्ह बँकेच्या शेअर्सची प्रादेशिक वांटणी

रिझर्व्ह बँकेच्या भागांची प्रादेशिक वांटणी मूळ योजनेप्रमाणें टिकली नसून, ती कशी बदलत गेली आहे, हें खालील तक्ता दर्शवितो. मुंबई आणि कलकत्ता विभागांनी गेल्या वर्षी इतर विभागांकडून अनुक्रमें ३०८ व १,६८९ भाग आकविले.

भागांची वाटणी

	१ एप्रिल १९३५	३१ डिसें. १९३६	३० जून १९४६	३० जून १९४७
मुंबई	१,४०,०००	१,८९,९२८	२,३६,३२१	२,३६,६२९
कलकत्ता	१,४५,०००	१,३१,४२३	१,२४,६२९	१,२६,३१८
दिल्ली	१,१५,०००	०९७,३१४	७९,२२०	७८,९५५
मद्रास	७०,०००	६१,२१७	५१,०४२	४९,६६०
रंगून	३०,०००	२०,९०८	८,७८८	८,४३८
एकूण	५,००,०००	५,००,०००	५,००,०००	५,००,०००

१ एप्रिल, १९३५ रोजी बँकेचे एकूण भागीदारां ९२,०४७ होते आणि त्यांचेमध्ये ५,००,००० भाग वाटले गेले होते. म्हणजे, प्रत्येक भागीदारानें सरासरीने ५.४ भाग घरण केले होते. ३० जून, १९३६ रोजी भागीदारांची संख्या ६६,२७३ झाली व १९४६ व १९४७ मध्ये ती अनुक्रमें ४५,६९२ व ४५,०३१ झाली. म्हणजे, आतां प्रत्येक भागीदाराजवळ सरासरीने ११.१ भाग आहेत.

स्फुट विचार

आणखी दोन वर्षे अन्न-धान्याची तूट

संयुक्तराष्ट्र संघटनेच्या अन्न व शेतकी संघटनेचे प्रमुख, सर जॉन बॉइड ऑर यांनी असा इशारा दिला आहे की, युद्धा-मुळे उघ्वस्त झालेल्या देशांना १९४८ सालचे पीक पदरांत पाडून घेण्यासाठी शेतकीची अवजारं दिली नाहीत तर सध्याची अन्न-धान्याची तूट आणखी दोन वर्षे तरी इतकीच भयंकर राहील. वरील संघटनेच्या वार्षिक अहवालांत त्यांनी असे मत व्यक्त केले आहे की, आजची अन्नधान्याची परिस्थिति एक वर्षापूर्वीपेक्षा अधिक चांगली नाही; इतकेच नव्हे तर ज्या देशांतील लोक अन्न कसे मिळवावे या विचिंतनेत असतील त्या देशांतून आर्थिक विकास अगर राजकीय स्थैर्य हीं नांदण्याची आशाही खोटीच आहे. सर साहेबांच्या मताने शेतकीचे शास्त्र जगभर अंमलांत आणतां येण्या-सारखे आर्थिक उपाय योजण्यांत आले, तर जगाला अन्नाचा पुरवठा करता येईल. पण त्यासाठी संयुक्त राष्ट्रसंघटनेच्या सर्व घटकांनी सहकार्य करून जगाची सध्याच्या भयानक परिस्थितीतून सुटका केली पाहिजे. जगाच्या अन्न-पुरवठ्याच्या बाबत एकमुस्ती विधायक योजना आसता आली नाही तर संयुक्तराष्ट्र संघटनेचा शेवट होण्याचा धोका निर्माण होईल, हा त्यांनी दिलेला इशारा विचारणीय आहे. कारण, अन्नासारख्या महत्त्वाच्या बाबतीत जर संयुक्तराष्ट्र संघटनेतील राष्ट्रांचे एकमत होऊंच शकले नाही तर इतर बाबतीत ते किती होईल ह्या विषयी निराशा वाटणे साहजिकच आहे. ज्या देशांतून आज अन्नधान्य निर्यात केले जाते, त्यांनी अन्नधान्याच्या पैदाशीत वाढ केली तरी योग्य उपायांच्या अभावी धान्य बाजारांत पडून राहण्याचाही संभव आहे. असे होऊं नये म्हणून आधीच उपाययोजना ठरविली पाहिजे. प्रत्येक व्यक्तीला आरोग्य व कामाची कार्यक्षमता राखण्याइतके अन्न मिळण्यासाठी, येत्या २५ वर्षांत अन्न-धान्याचे उत्पादन आजच्या दुप्पट वाढले पाहिजे असा अंदाज आहे.

सावकारीवर नियंत्रण

१९४६ च्या सावकारीच्या कायद्याच्या २९ व्या कलमासाठी एक नोटिफिकेशन काढून मुंबई सरकारने ते संबंधित लोकांच्या माहितीसाठी प्रसृत केले आहे. ह्या नोटिफिकेशनबद्दल कोणाच्या कांही तक्रारी अगर सूचना असतील, तर त्या ता. १८ ऑगस्टपर्यंत मुंबई सरकारच्या रेव्हिन्यू सात्याच्या सेक्रेटरीकडे कळवावयाच्या आहेत. सावकारांचे नोंदबुक एका विशिष्ट पद्धतीने ठेवण्यांत यावयाचे आहे. सावकारीच्या धंद्यासाठी लागणारा परवाना मिळविण्यासाठी सरकारी नमुन्यावर असिस्टंट रजिस्ट्रारकडे अर्ज करावयाचे आहेत. परवान्यासाठी प्रथमच अर्ज करावयाचा असेल तर तो केव्हाही केला तरी चालेल; परंतु फेर-परवान्यासाठी करावयाचा अर्ज मात्र ज्या वर्षासाठी परवाना पाहिजे असेल त्याच्या पूर्वीच्या मे महिन्यांत करावयाचा आहे. अर्जदारांनी परवाना-अर्जासोबत एक जबाब सादर करावयाचा आहे. ह्या जबाबांत आपण आता-पर्यंतच्या सावकारी व्यवहारांत कपट अगर अप्रामाणिकपणा केलेला नाही याची ग्वाही द्यावयाची आहे. असिस्टंट रजिस्ट्रार अर्जदारांच्या अर्जाची तपासणी करून त्यांच्या सधेतृविषयी

चांचणी करील. अशा चांचणीचे कागदपत्र तो तयार करील. परवान्यासाठी पांच रुपये फी ठेवण्यांत आली असून ती उरलेल्या मुदतीत रजिस्ट्रारच्या कचेरीत किंवा ट्रेझरीत, सब ट्रेझरीत अगर रिझर्व्ह बँकेत भरावयाची आहे, व पावतीसह चलन रजिस्ट्रारकडे पाठवावयाचे आहे. अर्जदाराचा अर्ज नाकारण्यांत आल्यास त्या संबंधीच्या कारणासहित अर्जदाराला तसे कळविले जाईल. रजिस्ट्रारने परवाना देण्याचे नाकारल्याचे कळविल्यापासून ३० दिवसांच्या आंत अर्जदाराला अपील करता येईल. रजिस्ट्रार अर्ज-दाराचे अगर त्यांच्या वकिलाचे म्हणणे ऐकून घेऊन अपीलान्न निकाल देईल. रोसीचे पुस्तक, सातेवही वगैरेसाठी वेगळे नमुने मुकर केलेले आहेत. सावकाराने आपल्या कुळांना, हिशेबाचे वर्ष संपल्यावर ६० दिवसांच्या आंत, दिलेल्या वेगळ्या नमुन्याप्रमाणे वार्षिक हिशेबाचा तक्ता द्यावयाचा आहे.

इंडोनेशियांत हिंदी भांडवलाची कंपनी

युनायटेड प्रेस ऑफ अमेरिका ह्या वृत्तसंस्थेने अशी माहिती प्रकट केली आहे की, एक हिंदी उद्योगपती इंडोनेशियांत २० कोटी रुपये भांडवलाची कंपनी काढणार आहे. कंपनी इंडोनेशियांत आणि जरूर पडली तर हिंदुस्थानांत नोंदण्यांत येणार असून, तिचा उद्देश इंडोनेशियांत कापडाच्या गिरण्या व इतर कांही उद्योगधंदे काढण्याचा आहे. कंपनीचे भांडवल १० रुपयांचा एक भाग ह्याप्रमाणे २ कोटी भागांत विभागण्यांत येणार आहे. भांडवल-लापैकी ५१ टक्के भांडवल इंडोनेशियांत राहणार असून उरलेले ४९ टक्के भांडवल हिंदुस्थानांत विकण्यांत येईल. पण हे ४९ टक्के भांडवलही मूठभर धनिकांच्या हाती न रहाता बऱ्याच भागीदारांत वाटले जाईल अशी व्यवस्था करण्यांत येणार असल्याचे समजते. ह्या कंपनीविषयी एक शंका अशी घेण्यांत येत आहे की खूब हिंदुस्थानालाच भांडवली मालासाठी ब्रिटन-अमेरिकेसारख्या देशांकडे धांव घ्यावी लागत असता अशा प्रकारचा माल हिंदुस्थाना-माफत इंडोनेशियाला कोटून मिळणार ?

शिवण्याच्या यंत्राचा देशी धंदा

शिवण्याची यंत्रे तयार करण्याच्या हिंदुस्थानांतील धंद्याविषयी टॅरिफ बोर्डाने संरक्षणाची शिफारस केली आहे. ह्या धंद्याविषयी टॅरिफ बोर्डाने जमा केलेली माहिती आणि केलेल्या सूचना धंदे-वाइकाना उपयुक्त वाटल्याशिवाय राहणार नाहीत. बोर्डाने असा अंदाज केला आहे की, येत्या तीन वर्षांत शिवण्याच्या यंत्रांची देशांतील मागणी १,२०,००० यंत्रांच्या आसपास जाईल. यंत्रांचे उत्पादन मात्र १९४८-४९ सालांत फक्त १७,००० नगांइतके होईल. ह्या धंद्याला लागणारी सर्व सामुग्री देशांतच मिळण्या-सारखी असल्याने धंद्याला उत्तेजन देणे योग्यच आहे. धंद्याला लागणाऱ्या तज्ञ माणसांची वाण ही एक अडचण, इतर अडचणी-बरोबर आहेच. पण सगळ्यांत मोठी अडचण अशी आहे की देशी शिवण्याची यंत्रे घेण्याला गिऱ्हाईक नाखूष असते. ह्यावर उपाय म्हणून बोर्डाने असे सुचविले आहे की परदेशी यंत्रापेक्षा देशी यंत्रांच्या किंमती १९४६-४७ सालांत ५० रुपयांनी कमी असाव्या; १९४७-४८ सालांत ४० रुपयांनी कमी असाव्या; आणि १९४८-४९ सालांत ३० रुपयांनी कमी असाव्या. बोर्डाने सुचविलेला उपाय तात्पुरत्या स्वरूपाचा म्हणून योग्य मानला तरी चांगला माल तयार करणे हाच उपाय कायमच्या यशाच्या दृष्टीने इष्ट ठरेल.

ब्रिटिश कंपनीत हिंदी भागीदारांस बाब मेसर्स गिल्लेडर्स आर्बुथनॉट अँड कं. ह्या १२८ वर्षांच्या जुन्या ब्रिटिश व्यापारी फर्मने हिंदी भांडवलदारांस आपले कांही भाग देऊं करून पब्लिक लिमिटेड कंपनीत आपले रूपांतर करण्याने ठरविले आहे. ह्या फर्मची कळकता येथे १८१९ साली स्थापना झाली. ताग, रत्ने, रोपवेज, कोळसा, इंजिनिअरिंग, बिल्डिंग, चहा, केमिकल्स, इत्यादि अनेक मोठ्या कंपन्यांची मॅनेजिंग एजन्सी तिचेकडे आहे. मुंबई, मद्रास, दिल्ली, लाहोर, कानपूर व रंगून येथे तिच्या शाखा आहेत. फर्मच्या चार भागीदारांना त्यांच्या भागांच्या ९९% भागांच्या खरेदीसाठी ८९,९०,००० रु. बावयाचे आहेत, त्यापैकी १४,९०,००० रु. गुडविलचे आहेत. कंपनीच्या व्यवस्थेमध्ये कांहीहि फरक होणार नाही. कंपनीच्या सहा डायरेक्टरांपैकी चौथे मॅनेजिंग डायरेक्टर आहेत त्या प्रत्येकास ३,५०० रु. दरमहा पगार, कांही उराविक अलावन्सेस व नफ्यांत हिस्सा मिळावयाचा आहे. कंपनीच्या भांडवलापैकी फक्त ३४.५% भांडवल जनतेस उपलब्ध करण्यांत येत असल्याने, कंपनीचे शेअर्स मुंबई स्टॉक एक्सचेंजवर येणार नाहीत. बहुसंख्य भाग उत्पादकांनी स्वतः जवळच ठेवलेले आहेत.

भांडवल उभारणीवरील निर्बंध

भांडवल उभारणीवर निर्बंध १७ मे, १९४३ रोजी एका ऑर्डिनन्सच्या द्वारा घालण्यांत आले. चलनविस्तारास आळा घालणे, हा त्याचा मूळ उद्देश होता; परंतु हे निर्बंध ह्यापुढे ३ वर्षे चालू ठेवण्याचा उद्देश "देशांतील भांडवलाची गुंतवणूक कारखाने, शेती, इत्यादींत प्रमाणबद्धतेने व्हावी" असा आहे. जून १९४६ ते मे १९४७ ह्या ११ महिन्यांत ६१२ कंपन्यांना ३५५ कोटी रुपयांचे भांडवल उभारण्यास परवानगी देण्यांत आली; म्हणजे मे १९४३ पासून एकूण ५,०४६ कंपन्यांना ६८१ कोटी रुपयांच्या भांडवल उभारणीची परवानगी मिळाली. खालील तक्त्यांत तपशील दिला आहे:—

वर्गवारी	कंपन्यांची संख्या	परवानगी दिलेले भांडवल (आकडे कोटी रुपयांचे)
औद्योगिक	२,५२८	४०८
शुतीविषयक	३५३	२६
बँका, विमा	७२३	१०७
व्यापार व वहातुक	१,०९०	११२
इतर	३५२	२८
एकूण बिगर-औद्योगिक	२,५१८	२७३
एकूण (औद्योगिक व बिगर-औद्योगिक)	५,०४६	६८१

बँकांचे आणि विमा कंपन्यांचे भांडवल उभारणीचे अर्ज हिंदुस्थान सरकारकडे गेले, म्हणजे ते रिझर्व्ह बँकेकडे तिच्या अभिप्रायाकरिता पाठविण्यांत येतात. निर्बंध बसविल्यापासून आतांपर्यंत बँकेने अशा प्रकारे १,३१० अर्जांवर आपला अभिप्राय व्यक्त केला; त्यापैकी १,०१७ अर्ज बँकांचे व २९३ अर्ज विमा कंपन्यांचे होते.

सिलोनमध्ये कामदाची गिरणी—सिलोन सरकार एका ब्रिटिश तज्ज्ञाच्या सहाय्याने कामदाची गिरणी काढण्याचा विचार करित आहे. गिरणी प्रत्यक्ष उभी रहाण्यास तीन वर्षे लागतील. गिरणीत सुमारे ६५३ लाख रुपयांचे भांडवल गुंतविले जाईल असा अंदाज आहे.

विविध माहिती

जर्मन चित्रपटांची निर्यात—जर्मन चित्रपटांना जगाचा बाजार पुन्हा खुला करण्यांत आल्याचे अमेरिकन परराष्ट्रीय सात्याने जाहीर केले आहे. जर्मनीच्या शांतताकालीन अर्थव्यवस्थेला त्याची जरूरी आहे, असे कारण सांगण्यांत आले आहे. मात्र जर्मनी दोस्त राष्ट्रांनी व्यापल्यानंतर जे चित्रपट निघाले असतील त्यांनाच ही सवलत दिली जाणार आहे.

हिंदुस्थान-जपान व्यापार—ब्रिटिश हिंदुस्थानांतील व्यापारी संस्थांना अगर व्यक्तींना जपानशी साजगी व्यापार करण्याची परवानगी हिंदुस्थान सरकारने दिली आहे. ह्या व्यापारावरील आयात-निर्यातीची व इतर बंधने मात्र त्यांना पाळावी लागतील. यापुढील व्यापारांतून मिळविलेला पैसा अगर मालमत्ता ह्यावर ब्रिटिश इंडियन कस्टोडियनचा ताबा रहाणार नाही.

मलबारमधील सुधारणा—मलबारमध्ये सध्या चालू असलेली जमीन धारण करण्याची पद्धत मोडून, त्याऐवजी मद्रास प्रांतांतील पद्धत तेथे सुरू करण्यांत येणार आहे असे समजते. मलबारमधील शेतकऱ्यांना तात्पुरती मदत देण्याचेही मद्रास सरकारने ठरविले असून, त्यासंबंधीचा कायदा मद्रासच्या विधिमंडळांत सप्टेंबर महिन्यांत सरकारतर्फे मांडण्यांत येणार आहे.

ब्रिटिश सैन्य ग्रीस सोडणार—ग्रीसमधील प्रमुख ब्रिटिश अधिकाऱ्याने ग्रीसच्या सरकारला, ब्रिटन आपले लष्कर ग्रीसमधून काढून घेणार असल्याचा निर्णय कळविला आहे. सैन्य काढून घेण्याची तारीख अजून निश्चित झालेली नाही. ग्रीसमध्ये ब्रिटनचे अंदाजे ३,५०० लष्कर असावे.

राष्ट्रसंघाची मालमत्ता—पहिल्या महायुद्धानंतर स्थापन झालेल्या राष्ट्रसंघाची सुमारे साडेपासष्ट लक्ष पौंडांची मालमत्ता संयुक्त राष्ट्रसंघटनेच्या आणि आंतरराष्ट्रीय मजूर कचेरीच्या नांवाने वर्ग करण्यांत आली आहे. या मालमत्तेत जिनीव्हा येथील सुसज्ज इमारत असून तिचीच किंमत साडेसत्तावीस लाख पौंड आहे.

फेरीवाल्यांचे परवाने रद्द—मुंबई सरकारने फेरीवाल्यांच्या कापड विक्रेत्यांचे परवाने रद्द करण्याचे ठरविले आहे. ह्या फेरीवाल्यांच्या कापडाच्या काळ्या बाजारांत बराच हात आहे असे सरकारचे म्हणणे आहे.

गरीब कुळांना कायद्याची सरकारी मदत—गरीब आणि मागासलेल्या जातींतील शेतकऱ्यांना जमिनीसंबंधी दावे मांडण्यास ती मदत करण्याचे मुंबई सरकारने ठरविले आहे. ज्या शेतकऱ्याला अशी मदत पाहिजे असेल त्याने आपापल्या हद्दींतील मामलेदाराकडे अर्ज करावयाचा आहे. दाव्यांत कुळाच्या बाजूचा निकाल लागल्यास दफिलाचा व इतर खर्च देण्याची लेखी कबुली मात्र कुळाकडून लिहून घेण्यांत येणार आहे.

ए. बी. सी. बँक—ए. बी. सी. बँकेचे धनको आणि भागीदार ह्यांच्या दोन निरनिराळ्या सभा हायकोर्टाच्या सूचनेप्रमाणे भरून त्या अनुक्रमे २२ व २३ ऑगस्टपर्यंत तहकूब करण्यांत आल्या. बँकेची सध्याची परिस्थिती धनकोसमेत मांडण्यांत आली. बँकेच्या पुनर्घटनेबद्दलच्या योजनेवर विचार झाला नाही. कारण, बँकेचे धनको आणि डायरेक्टर ह्यांच्या दरम्यान चालू असलेल्या वाटावाटी लक्षांत घेऊन सभा पुढे ढकलण्यांत यावी असा एका धनकोने आणलेला ठराव मंजूर झाला. त्यानंतर बँकेच्या भागीदारांनीही आपली सभा २३ ऑगस्टपर्यंत पुढे ढकलली.

पोस्टांतील विमे, ठेवी व सर्टिफिकेटें

हिंदुस्थान व पाकिस्तान ह्यांची योजना

ज्यांनी पोस्टांत विमे उतरलेले असतील, त्यांच्या विम्यांच्या परतफेडीची जबाबदारी हिंदुस्थानने पत्करावयाची, का पाकिस्तानने पत्करावयाची ह्याचा अधिकृत खुलासा प्रसिद्ध झाला आहे. विमेदार कोणत्या सरकारचा नोकर ह्यापुढे राहिल किंवा कोणत्या सरकारचे हद्दित वास्तव्य करील, ह्यावरून ती जबाबदारी ठरविली जाईल. दोन्ही सरकारांच्या प्रतिनिधींनी ह्या व्यवस्थेस मान्यता दिली आहे.

पोस्टल सेव्हिंज बँकेचे सातेदार व डिफेन्स सेव्हिंज आणि नॅशनल सोव्हिंज सर्टिफिकेटे धारण करणारे लोक ह्यांना आपली साती किंवा सर्टिफिकेटे कोणत्याहि देशांतील कोणत्याहि पोस्टांतून हुसत्या देशांतील कोणत्याहि पोस्टांत ३१ मार्च, १९४८ पर्यंत वर्ग करता येतील. ह्या व्यवस्थेसहि दोन्ही सरकारांच्या प्रतिनिधींनी मान्यता दिली आहे.

श्री. झाडबुके ह्यांचा पदवीत्याग

बाशी येथील प्रसिद्ध नागरीक व श्री जयशंकर भिस्स बाशी, लि. या गिरणीचे मॅनेजिंग एजंट श्री. रा. गणपत रामलिंगाप्पा झाडबुके यांनी आपल्या "रावबहादूर" या पदवीचा त्याग केला असून, त्याप्रमाणे त्यांनी व्हाईसराय यांना कळविले आहे. देशातील बदलणाऱ्या राजकीय परिस्थितीचा व स्वतंत्र हिंदुस्थानच्या घटनेचा विचार करून त्यांनी हा पदवीत्याग केला असावा, असे वाटते.

भारी किंमतीच्या नोटा किती बदलून घेतल्या ?

१२ जानेवारी, १९४६ रोजी ऑर्डिनन्सचे अन्वये भारी किंमतीच्या नोटांचा कायदेशीर चलनपणा रद्द झाला. ११ जानेवारी १९४६ रोजी अशा प्रकारच्या १४३ कोटी, ९७ लक्ष रुपयांच्या नोटा प्रचलित होत्या. त्यापैकी १३४ कोटी, ९० लक्ष रुपयांच्या नोटांची मोड देण्यांत आली आहे. २८ फेब्रुवारी १९४७ नंतर मोड मागणारे अर्ज विचारांत घेतले जात नाहीत.

मध्यवर्ती सरकारच्या मवतीत कपात—प्रांतिक सरकारांच्या सुदोत्तर योजनांस मध्यवर्ती सरकारने कांहीं देणग्या मंजूर केल्या होत्या, त्यांत आता कपात केली जाणार आहे, असे मध्यवर्ती सरकारने प्रांतिक सरकारांस कळविले आहे.

स्वातंत्र्य दिनानिमित्त शेतकऱ्यांस सूट—स्वातंत्र्य दिनानिमित्त चालू वर्षाच्या जमीन महसुलांत मुंबई सरकारने १०% सूट जाहीर केली आहे. ही सूट देऊन उरलेल्या रकमेवरच लोकल फंड पट्टी आकारली जाईल.

मुंबई म्युनिसिपॅलिटीचे यशस्वी कर्ज—मुंबई म्युनिसिपॅलिटीने १९७७ मध्ये परत फेडीचे ३४% व्याजाचे कर्ज उभारले, तेव्हा आलेल्या अर्जांपैकी निम्म्या अर्जांसच कर्जरोत्ते मिळू शकले. बाजारांत कर्जरोत्त्यांचा भाव १००-४ पर्यंत चढला.

भारत बँक लि., दिल्ली—ग्रेट रामकृष्ण ढालमिया हे अध्यक्ष असलेल्या वरील बँकेचे वसूल भांडवल २ कोटी रुपयांवर असून तिचेकडे ९२ कोटींच्या ठेवी आहेत. गेल्या वर्षीत ठेवींची रकम ४ कोटी, ८९ लक्ष रुपयांनी उतरली. बँकेचा ताळेबंद ३१ मार्च, १९४७ अखेरचा आहे.

अधिक धान्य पिकविण्याच्या मोहिमेचा सर्व

मध्यवर्ती सरकारने १५ जानेवारी १९४७ पर्यंत निरनिराळ्या प्रांतांगणिक धान्य पिकविण्याच्या मोहिमेसाठी पुढीलप्रमाणे सर्व केला आहे.

प्रांत	कर्ज (रुपये)	मदत (रुपये)
आसाम	३४,४७,०००	२९,१६,०००
बंगाल	१,६८,३७,०००	११२,९९,०००
बिहार	९,६४,०००	५९,६२,०००
मुंबई	१७,२३,०००	१३१,०९,०००
मध्यप्रांत-बहाद	१,४८,१६,०००	४५,७०,०००
मद्रास	१,९१,८८,०००	२,९९,५९,०००
सरहद-प्रांत	२६,९०,०००	२०,२०,०००
ओरिसा	५३,७०,०००	३६,४५,०००
पंजाब	...	३०,१२,०००
सिंध	...	१२,५२,०००
संयुक्त प्रांत	...	६८,३०,०००

एकूण ६,५०,३४,००० ८,९५,७४,०००

पिकविण्याच्या दृष्टीने हिंदुस्थानांतील कोणते वर्ष सर्वसामान्यपणे बरे धरावे याविषयी खात्रीलायक माहिती मिळू शकत नाही. तथापि १९४२-४३ ते १९४४-४५ या तीन वर्षांतील अन्नधान्याच्या उत्पादनाच्या सरासरीत, १९३६-३७ ते १९३८-३९ या तीन वर्षांच्या सरासरीपेक्षा किती वाढ अगर घट झाली हे पुढील कोष्टकावरून दिसून येईल.

पिक	सरासरी १९३६-३७ ते १९३८-३९	सरासरी १९४२-४३ ते १९४४-४५	उत्पादन हजार टनाचे आकडे + अगर-
तांदूळ	२५,१२७	२६,३५५	+ १,२२८
गहू	८,१५०	८,४९१	+ ३४१
ज्वारी	४,२६५	४,३२९	+ ६४
बाजरी	१,८८६	२,६०९	+ ७२३
नाचणी	१,२३०	१,१६२	- ६४
मका	१,८७३	२,२९१	+ ४१९
बाली	२,०८३	२,९९३	+ ९१०
हाळ	३,२५८	३,६८५	+ ४२७

एकूण ४७,८७१ १५,११५ + ३,२४४

वरील सहा वर्षांच्या काळात वाढलेले अन्नधान्याचे उत्पादन कायम स्वरूपाचे आहे असे मानण्यास हरकत नाही. यावरून सरकारच्या अन्नधान्याच्या मोहिमेला एकंदरीने थोडेफार यश आले, असे दिसून येईल.

शेतकरी ऋणविमोचन कायद्याचे विवेचन

(रा. सा. य. द. खोले यांचे तारीख २५।१।१९४७ रोजी मुंबई रेडियोवर झालेले भाषण रेडियो अधिकाऱ्यांचे कृपेने उद्धृत केले आहे.)

मराठी मायबोली बोलणाऱ्या माझ्या बंधूना, आज मी आपणांस मुंबई सरकारने कर्जदार शेतकऱ्यांना मदत देण्यासंबंधाने जो कायदा केला आहे त्यासंबंधी थोडक्यांत माहिती देणार आहे.

आपल्या या देशातील लोक मुख्यतः धान्य पिकविणारे शेतकरी असून ते खेडेगांवांतून विखुरलेले आहेत. शेतकरी समाजाचे मुख्य उपजीविकेचे साधन शेती होय. अनिश्चित पाऊस, खत व शेतीची आधुनिक साधने नसल्यामुळे व मालाच्या निश्चित किंमती उरल्या नसल्यामुळे शेती फायदेशीर होऊ शकत नाही. युद्धजन्य परिस्थितीत सरकारने धान्याच्या किंमती नियंत्रित केल्या आहेत हे सरे परंतु याबाबतचे पुढील घोरण अद्याप निश्चित नाही. शिवाय शेतीस जोडून असे दुसरे उत्पादक जोड बंदे नसल्यामुळे शेतकरी समाजाची आर्थिक स्थिति वाईट होते व त्यामुळे पैशाची नेहमी अडचण पडते.

कायद्याची पार्श्वभूमी

फार काळापासून शेतकरी समाजास लागणारा पैसा सावकाराकडून मिळत आहे. हे कर्ज मुख्यतः जमीन, घरे अगर सोने-चांदी यांचे तारणावर मिळते. व्याजाचा दर निश्चित नसला तरी तो जबर असतो. कर्ज देताना परतफेडीची ऐपत किंवा कर्जदार शेतकरी ऋणमुक्त व्हावा ही भावना प्रायः नसते व कर्ज काढताना शेतकरी हे कर्ज उत्पादन वाढविण्यासाठी न काढता शेतीबरोबरच सामाजिक जबाबदाराच्या पार पाडण्यासाठी काढतो. याचा परिणाम असा होतो की शेतकरी कर्जाचे पार्यो बुडून आपल्या जमिनीस मुकून दुसऱ्या उद्योगास लागतो. आधुनिक काळातील शासन संस्थांना या सर्व प्रश्नांचा काळजीपूर्वक विचार करावा लागला. सावकार व कर्जदार यांचेमध्ये वाढणारा असंतोष व त्याचे होणारे परिणाम यासाठी शेतकऱ्यांना सावकारापासून योग्य संरक्षण देण्यासंबंधी कायदे झाले व त्याहीबरोबर शेतकऱ्यांना योग्य दराने योग्य वेळी व कारणासाठी परत फेडीच्या सोईस्कर हप्त्यांनी कर्ज देण्यासाठी सहकारी संस्था स्थापन करण्यांत आल्या. सरकारही तगाईच्या रूपाने कांहीं रकम कर्जाक देते. परंतु या सर्व व्यवस्थेमुळेही खाजगी कर्ज देणे-घेणेवर आळा न बसल्याने शेतकरी कर्जाच्या ओढ्याखाली होता तसाच राहिला. या सर्व प्रश्नांचा विचार करतांना असे आढळून आले की, शेतकऱ्यांच्या कर्जाचा विचार करून कायद्याने त्यांत कर्ज ऋणमुक्तेची योजना तयार करून ती अंमलांत आणल्यास व शेतकऱ्यांची एकूण जिद्दी व त्यांचे सर्व कर्ज या सर्वांचा एकत्र विचार करून त्या कर्जाच्या फेडीसंबंधी कांहींतरी व्यवस्था केल्यास शेतकरी कर्जातून मुक्त होईल व पुन्हा कर्जदार होणार नाही व त्याबरोबर त्यास चालू शेतीसाठी लागणारे कर्ज स्वलतीचे दराने व योग्य फेडीची व्यवस्था करून व्हावी असा विचार सुरू झाला. त्याप्रमाणे मुंबई सरकारने सन १९३९ साली एक कायदा करून शेतकरी कर्जदार यांना ऋणमुक्त करण्याबाबत योजना केली व प्रयोगादांसह तो इंग्लंडातील कांहीं जिल्हातील दोन दोन विशिष्ट तालुक्यांना लागू केला व पुढे तो इंग्लंडातील ९६ तालुक्यांना लागू केला व आता तो सर्व इंग्लंडाला लागू झाला आहे. जुन्या कायद्यातील कांहीं अपुऱ्या गोष्टी व आलेले

अनुभव लक्षांत घेऊन सन १९३९ चा कायदा नुकताच दुरुस्त केला आहे.

हा कायदा मुख्यतः सालील तत्वावर तयार करण्यांत आला आहे:-

१. शेती करणारा शेतकरी हा कर्जमुक्त झाल्यास शेती उत्तम तऱ्हेने करील.

२. कर्जमुक्तेच्या योजनेबरोबरच भावी अवश्य त्या आर्थिक सहाय्याची पूर्ण योजना.

३. कर्जमुक्तेचे काम न्यायदानाचा अनुभव असणाऱ्यांकडे सोपवून त्यांनी ते ठराविक मुदतीत संपविले पाहिजे.

४. कर्जदाराची कमी केलेली जी रकम ठरेल ती एकदम सावकार अगर सोसायटी यांना देणेची व्यवस्था.

कायद्याचा उद्देश

या कायद्याचा मुख्य उद्देश असा की ज्यांचा मुख्य धंदा शेती असून जो कर्जदार आहे व ज्याचे कर्ज रु. १५,००० चे आंत आहे त्यांना या कायद्यामुळे आपले कर्ज आपल्या ऐपतीप्रमाणे कमी करून मागतां यावे व त्याची फेड ठराविक लांब मुदतीच्या हप्त्याने करतां यावी. या कायद्यान्वये कर्जदार याची व्याख्या करण्यांत आली असून त्यांत शेतीविषयक कारणासाठी जो जमीन धारण करित आहे अशी व्यक्ती ऋण विमोचन कायद्याप्रमाणे बोर्ड स्थापन झाल्या तारखेच्या लगतच्या पूर्वीच्या दोन वर्षातील लागवडीच्या हंगामांत ज्या व्यक्तीने स्वतः जमीन कसली आहे व ज्याचे शेतकी व शारीरिक मेहनतीखेरीजकडून इतर बाबींपासून वार्षिक उत्पन्न एकूण उत्पन्नाच्या ३३ टक्क्यापेक्षा किंवा रु. ५०० या दोहोपैकी जी रकम मोठी असेल त्या रकमेपेक्षा जास्त नाही अशी आहे. कर्ज या व्याख्येत असे देणे मग ते देणे तारणावर असो अगर नसो व रोकडीत अगर इतर प्रकारांनी देणे असेल तरी ते देणे समजले जाईल. यांत दिवाणी कोर्टाच्या हुकूमनाम्याचा समावेश होईल, मात्र यांत शेतीविषयक बाव्याच्या मजुरीच्या बाकीचा समावेश होणार नाही. त्याचप्रमाणे सालील देण्यास या कायद्याची अंमलबजावणी होणार नाही.

१. सरकारी कर्ज अगर देणे.

२. स्थानिक स्वराज्य संस्थेचे कर्ज अगर देणे.

३. सरकारी संस्थांचे देणे.

४. पिकांचेसाठी देण्यांत आलेले कर्ज.

५. शेडचूल्ड बँकेचे देणे.

६. कोर्टाने अन्नवस्त्रासाठी दिलेली रकम.

१ ऑगस्ट १९४७ पूर्वी अर्जदार अगर सावकार यांनी ज्या भागांत त्यांचे साधारणतः वास्तव्य असेल अशा भागातील कोर्टाकडे लेखी अर्ज करून अर्जासंबंधी माहिती यावयाची आहे. अर्ज आल्यानंतर कोर्ट प्राथमिक चौकशी करून अर्जदार हा कायद्याचे कक्षेत येतो किंवा नाही यासंबंधी निर्णय देऊन पुढे अर्ज सात्याचे हिशोबाची छाननी करण्यास सुरुवात करील. सहकारी संस्था सरकार व शेडचूल्ड बँका यांचे देणेबाबत अनुक्रमे सहकारी सात्याचे रजिस्ट्रार व जिल्हा बँक यांना नोटीसा देऊन कर्जदाराचे देण्यासंबंधी तक्रा व जर कांहीं कर्जसाठी सूट देणे असेल तर त्याची रकम याची माहिती मागवील. वरिल सर्व माहिती आल्यानंतर कोर्ट कर्जदाराची जिद्दी, त्याची किंमत, त्यावरील बोजे व कर्जदार याची फेडीची ऐपत यासंबंधी विचार करील. फेडीची ऐपत जिद्दीच्या किंमत ६० टक्के इतकी धरली जाईल. जर सर्व कर्जे तारणाशिवाय असतील तर कर्जदाराचे फेडीच्या ऐपतीप्रमाणे

रकम कमी करण्यांत येईल. जर कर्ज तारणावरील असेल तर व कर्जाची रकम जर जिंदगीच्या ६० टक्क्यांपेक्षा जास्त असेल तर कर्जाची रकम फेडीच्या एपतीप्रमाणे कमी करण्यात येईल.

कोर्ट कर्जदाराचे कर्ज किती कमी करावयाचे याचा विचार करून निर्णय देईल व निर्णय देतांना तारण असलेल्या जिंदगीवर अशा कमी केलेल्या रकमेचा बोजा राहिल व तारण नसलेल्या कर्जाचा बोजा इतर सर्व जिंदगीवर राहिल. कर्जफेड करतांना खालीलप्रमाणे अग्र हक्क राहतील.

१. सरकारी देणे.
२. स्थानिक संस्थांचे देणे.
३. पीक तारणावरील कर्ज.
४. तारण कर्ज.
५. सरकारी, सहकारी सोसायट्यांसुद्धा कर्ज.
६. तारण नसलेली कर्जे.

- कर्ज फेडीचे हप्ते वार्षिक राहतील व ते वारापेक्षा जास्त असणार नाहीत.

कर्जदाराचे एकदर कमी केलेले कर्ज जर त्याच्या जिंदगीच्या किंमतीपेक्षा जास्त असेल तर कोर्ट सावकारांना आणखी किती सबलत देण्यास ते तयार आहेत याची विचारणा करील व असे कमी केलेले कर्ज कर्जदार याने एक महिन्याचे आंत दिले नाही तर कोर्ट प्राथमिक लॅन्ड मार्गेज बँकेस कर्ज फेडण्यास हुकूम देईल.

जर कोर्टास चौकशी करून असे दिसले की कर्जदार याची जिंदगी व त्याचे उत्पन्न हे कर्जफेडीस पुरेसे नाही तर कोर्ट त्यास नादार ठरवील व कर्जदार यास आवश्यक तेवढी जिंदगी ठेवून इतर जिंदगी विकण्याचा हुकूम काढील.

ज्या शेतकऱ्याचे कर्जासंबंधी काम कायद्याप्रमाणे कोर्टापुढे चालू आहे त्याला आपल्या जिंदगीचे तारणावर कर्ज काढता येणार नाही व कोणासही त्यास कर्ज देता येणार नाही. यापुढे असे कर्ज पिकाचे तारणावर अधिकृत पतपेठ्या अगर सावकार यांकडून काढावे लागेल व पीक तारण म्हणून द्यावे लागेल व ते सोसायटी सांगेल त्यास विक्रावे लागेल. बिन कर्जाची मर्यादा दारवणी त्या जिल्ह्याचे कलेक्टर ठरवितील.

हा कायदा करण्याचा उद्देश मुख्यतः शेतकरी लोकांना जे कर्ज आहे त्याचा बोजा कमी करून ते त्या कर्जदाराच्या परत फेडीच्या एपतीप्रमाणे कमी करावयाचे असून यापुढे मिळणारे कर्ज कमी व्याजाने, अल्प मुदतीसाठी व केवळ चालू शेतीसाठी जरूर त्या हंगामासाठी मिळाने व पुढे पुन्हा शेतकरी कर्जदार राहू नये असा आहे. नवीन कर्जही नियंत्रित सावकार अगर सहकारी संस्था अगर सहकारी मेन डेपो या मार्फत मिळणार असून कर्जदार यास त्याच्या कर्जाच्या सात्याच्या हिशेब पुरविण्याची व्यवस्था करण्यांत आली आहे. या कायद्याचा कर्जदार शेतकऱ्यांनी सरकारी अपेक्षेप्रमाणे फायदा घेतल्यास योग्य असेच होईल.

हिंदुस्थान-सोव्हिएट रशिआंतील व्यापार—सोव्हिएट रशिआंतून रासायनिक सत्ते मिळविण्याची व त्या राष्ट्रांशी व्यापार करण्याची शक्यता अजमावण्यासाठी एक हिंदी सरकारी प्रतिनिधी लवकरच मास्कोला जाणार आहे.

हिंदी शास्त्रीय परिषद—पुढील वर्षी जानेवारी २ ते ८ पर्यंत भरणाऱ्या हिंदी शास्त्रीय परिषदेची तयारी पाठण्यास चालू आहे. परिषदेला १,००० प्रतिनिधी हजर राहतील असा अंदाज आहे. परिषदेचे अध्यक्ष सर आर. एन्. चोप्रा हे आहेत.

आमचे प्रमुख जाहिरात प्रतिनिधी
दत्तात्रय रामचंद्र कुलकर्णी
९६ नारायण पेठ, पुणे २.

गोवर्धन डेअरी फार्म लि.

गोवर्धनवाडी, पुणे १

बोर्ड ऑफ डायरेक्टर्स

- १ सरदार के. आर. त्रिचूरकर, बी. ए., एल.एल. बी.,
जहागिरदार, पुणे (चेअरमन)
- २ सरदार व्ही. डी. पानसे, जहागिरदार, पुणे.
- ३ श्रीमंत जी. व्ही. साळवेकर, बी. ए., मुंबई.
- ४ श्री. एस. एस. निसळ, जहागिरदार व बँकर, अहमदनगर.
- ५ श्री. एस. जी. लोंवार, मर्चंट, पुणे.
- ६ सरदार अमरसिंहराव कदम, पुणे.
- ७ रावसाहेब वाय. डी. खोले, पुणे. (स्पेशल डायरेक्टर)
- ८ श्री. व्ही. एस. सोलापूरकर, लंडलॉई, पुणे.
(अधिकारपरत्वे)

—मॅनेजिंग एजंट्स—

★ मेसर्स सोलापूरकर अँड डोगवाड. ★

कंपनीची वैशिष्ट्ये

- ★ कंपनीने आधुनिक पद्धतीची यंत्रसामुग्री, ट्रॅक्टर वगैरे आणविली असून तिच्या सहाय्याने शेतीची सर्व कामे करून घेणार आहेत.
- ★ कंपनीने बाजारभाव सुमारे १ लक्ष रु. असलेली जमीन माफक किंमतीस मिळविली आहे.
- ★ कंपनीच्या डेअरीमध्ये फक्त गाई — सिंधी गाईच — आहेत.
- ★ पहिल्याच वर्षी कंपनीने ९% व ३% डिव्हिडेंड दिले आहे.

शेअर्स विक्रीस काढलेले आहेत.

डिपॉझिट रकमा स्वीकारल्या जातात.

व्याजाचे दर—

१ वर्ष	२ वर्षे	३ वर्षे
४%	५%	६%

—अधिक माहितीसाठी चौकशी करावी—

मॅनेजिंग एजंट्स

गेल्या वर्षातील स्पृहणीय यश-
हाच नव्या वर्षाचे कार्याला सुमुहूर्त-
दि सुप्रीम म्यूच्युअल
विमा कंपनी लि. पुणे २.

		रुपये
आलेले काम	:	२७,२९,२५०
स्वीकृत काम	:	२५,४४,७५०
पूर्ण काम	:	२२,६३,०००

अल्पावधीत मिळविलेल्या यशाची वरील
आंकडेच ग्वाही देतील.

—एजन्सीसाठी व विम्यासाठी चौकशी करा—

व. न. म्हैसूर,
मॅनेजर

दी भारत इंडस्ट्रिअल बँक, लि०

हेड ऑफिस:—पुणे शहर

शाखा:—पुणे लष्कर, बारामती, लोणावळा, वेलापूर
रोड, ओझर (जि. नाशिक), खोपोली पे ऑफिस:

अधिकृत भांडवल	...	रु. १५,४३,८१०
विक्री झालेले भांडवल	...	रु. ७,९३,८१०
वसूल झालेले भांडवल	...	रु. ३,९६,२४५
एकूण खेळते भांडवल	...	रु. ५५ लाखांचेवर

चेअरमन:—श्री. के. वि. केळकर, M. A., LL. B. (वकील)

- गतवर्षी ऑर्डिनरी शेअर्सवर चार टक्के अधिक अर्धा टक्का कर-
माफ डिव्हिडंड दिले.
- मुंबई, नगर, नाशिक, बंगलोर, असीकिरी, वेळगांव,
धारवाड, हुबळी, कोचीन, कालिकत वगैरे ठिकाणी
डिमांड ड्राफ्टस दिले जातात.
- बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

एन. एन. क्षीरसागर,
आर. बी. साळवेकर,
बी. ए., एलएल. बी.
मॅनेजिंग डायरेक्टर्स.

वि ज य टेक्स्टाइल्स लि.

—येरंडवणा, पुणे ४—

आमची गेल्या वर्षातील सर्वांगीण प्रगति
आमच्या भागीदारांस व हितचिंतकांस
निश्चित समाधानकारक वाटेल.

शेअर्स व ठेवी ह्याबद्दल पत्रव्यवहार
करावा.

मॅनेजिंग एजंट्स.

रामतीर्थ ब्राह्मी तेल

[स्पेशल नं. १]

सर्वत्र मिळतो.

पांढरे केंस काळे होवून, स्मरण-
शक्ति वाढते, टक्करावर केंस उग-
वतात, शान्त होवून येते. दृष्टि
सुधारते. केंस लांबसडक होतात,
केंसांची नीट निगा राहते. डोकें-
दुखी थांबते.

मोठी बाटली रु. ३-८-०, लहान बा. ली रु. १-०-०

रामतीर्थ योगाश्रम, ४४८ सॅण्डव्हॉस्ट रोड, मुंबई ४

सरसकट उलाढालीवर विक्रीकर बसवा

मराठा चेंबरचे मतप्रदर्शन

मुंबई सरकाराने नेमलेल्या विक्रीकर चौकशी समितीच्या दोन महत्त्वाच्या शिफारशीबाबत लोकमत अजमावणे इष्ट वाटल्यामुळे सरकारने त्या अजून अमलात आणल्या नाहीत त्या शिफारशी अशा :

(१) सध्यांच्या शेवटच्या विक्रीवर कर घेण्याच्या योजने- ऐकजी, वस्तूची जेथे जेथे व ज्या ज्या वेळी विक्री होते त्या त्या सर्व विक्रीवर म्हणजे सरसकट उलाढालीवर करआकारणी करावी.

(२) सध्यां मुंबई सरकारने ज्या वस्तू विक्रीकर-माफ ठरविल्या आहेत त्यापैकी बऱ्याचशा कमी कराव्या.

मराठा चेंबर ऑफ कॉमर्सच्या कार्यकारी मंडळाने चेंबरचे वरील मत मुंबई सरकारला कळविले आहे. शेवटच्या विक्रीवर कर घेण्याची योजना ही अग्राह्य वाटते व त्याऐवजी पुढे दिलेली सरसकट उलाढालीवरील कर आकारण्याची योजना मुंबई सरकारने अमलात आणावी असे कार्यकारी मंडळाला वाटते. विक्रीकर चौकशी समितीने सुचविलेली योजना चेंबरला मान्य नाही.

सरसकट उलाढालीवरील करयोजना

(१) नवीन सरसकट उलाढालीवरील करयोजनेप्रमाणे विक्रीकराच्या कक्षेत सर्व वस्तूंची विक्री आणावी व अर्थातच करमुक्त वस्तु ठेवू नयेत.

(२) ज्या ज्या ठिकाणी व ज्या ज्या वेळी वस्तूंची विक्री होते अशा सर्व विक्रीवर विक्रीकराची आकारणी करावी.

(३) सदर योजनेप्रमाणे करमाफ वस्तूच नसल्यामुळे एकत्र करपात्र विक्री सध्यापेक्षा आठ-दहा पटीने अधिक होईल. तेव्हा विक्रीवरील करआकारणीचा दर, दर डोकडा २ आणि प्रमाणे असावा व सदर आकारणी वार्षिक असावी.

(४) करपात्र विक्रीची किमान मर्यादा वार्षिक रु. १०,००० अशी निश्चित करावी.

(५) प्रान्ताबाहेर पाठविल्या जाणाऱ्या मालावर कर आकारणी करू नये.

आणि वरील पांचही गोष्टी एकजिनसी मानल्या जाव्यात व तशी एकजिनसी योजनाच अमलात आणावी, असा कार्यकारी मंडळाचा स्पष्ट आग्रह आहे.

वर सुचविलेली सरसकट उलाढालीवरील करयोजना मान्य होऊन सध्याची योजना चालू राहणार असेल तरच करमाफ वस्तूंचा प्रश्न प्रस्तुत ठरतो. सध्यांची शेवटच्या विक्रीवर कर घेण्याची विद्यमान योजना चालू राहिली तरीही त्यातील करमाफ वस्तूंच्या यादीत गोरगरीबांच्या जीवनाला आवड्यक अशा, अनेक वस्तू (उदा.-चहा, मसाल्याचे जिन्नस, यांत्रिक सहाय्याने काढलेली तेलें वगैरे) आज समाविष्ट नसल्यामुळे विद्यमान यादीक अपुरी आहे.

तेव्हा विद्यमान यादीतूनही बऱ्याचशा वस्तू कमी करण्याबाबतची कर चौकशी समितीची सूचना चेंबरच्या कार्यकारी मंडळाला मूलतः नापसंत आहे व ती कमी करण्यास कार्यकारी मंडळाचा संपूर्ण विरोध आहे.

कार्यकारी मंडळाने चेंबरच्या व्यापारी सदस्यांकडून सर्वसामान्यपणे गोरगरीब प्रधःनतः कोणत्या वस्तु खरेदी करतात, याची माहिती मागवूनच वरील मतप्रदर्शन केले आहे.

-सर्व प्रांतांतील-

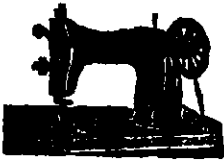
सुती - गरम - रेशमी

-खादीचे माहेरघर-

खादी मन्दिर

२६२, बुधवार पेठ,
दमढेरे बोळाजवळ,
पुणे २

पेढणेकर आणि कंपनी लि.,

शिबण्याच्या यंत्रांचे व्यापारी.

१७२ गिरगांव रोड, मुंबई.

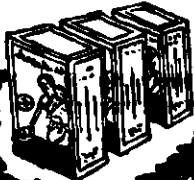
फोन नं. २२७३८

'अर्थ' ग्रन्थमाला.

- १ बँका आणि त्यांचे व्यवहार
- २ हिंदुस्थानची रिझर्व्ह बँक
- ३ व्यापारी उलाढाली
- ४ सहकार

नॅशनल मिल्स टॉफी

अल्मुडो १४ मिश्रित

नॅशनल प्रॉडक्ट्स

उरुड - ७, सातारा

PARAMOUNT

साठे विस्कटें

ठराविक पुरवठा नियमितपणे दरमहा होत आहे. आता माल सांचवून ठेवू नका.

प्रचलित सरकारी नियंत्रणामुळे विस्कटें मालाच्या लागणारा योग्य तो कच्चा माल मिळणे अत्यंत कमी झाले आहे. तथापि त्यांतल्या त्यांत चांगला माल मिळेल तोच वापरण्याचा आमचा सतत प्रयत्न असतोच. तरी व्यापाऱ्यांनी विस्कटें जास्त दिवस सांचवून न देवता शक्य तितका ताजा माल मादकता देण्याची संधारदारी घेणे अधिक चांगले!

साठे विस्कट कंपनी, पुणे २.

हे पत्र पुणे, पेठ भांडुडा व. नं. ११५१९ जाणवून घ्यावयात रा. विठ्ठल इति वर्षे यांनी छापिले व

रा. रा. श्रीगंध वामन काळे, बी. ए. यांनी 'दुर्गाधियास,' ८२३ शिवाजीनगर, (पो. ऑ. वेङ्कट निमसाला) पुणे ४ येथे प्रसिद्ध केले.